

DECIZIA nr. 333/2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC XSRL,
reinregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generală a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti prin Serviciul soluționare contestații a fost sesizată de **SC XSRL**, cu sediul in x si sediul ales pentru comunicarea actelor de procedura la x, cu privire la punerea in executare a Sentintei civile nr. x, definitiva si irevocabila a Curtii de Apel Bucuresti, respectiv solutionarea contestației inregistrata la DGFP-MB sub nr. x, referitoare la suma totala de x reprezentand TVA de plata si suma de x lei reprezentand majorari de intarziere aferente TVA stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x emisa de Administratia Finantelor Publice Sector 3.

Intrucat AFP Sector 3 a transmis catre Parchetul de pe langa Judecatoria Sector 3 adresa nr. x, prin care a solicitat sa se dispuna "inceperea cercetarilor pentru **SC XSRL**, in vederea constatarii existentei sau inexistentei elementelor constitutive ale infractiunii prevazute si pedepsite de art. 9 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 341/2005", prin decizia nr. x emisa in solutionarea contestatiei formulata de **SC XSRL** impotriva Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x emisa de Administratia Finantelor Publice Sector 3, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti a dispus la pct. 3 din dispozitivul deciziei, suspendarea solutionarii cauzei pentru suma totala de x reprezentand TVA de plata si suma de x lei reprezentand majorari de intarziere aferente TVA, procedura administrativa urmând a fi reluata la încetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, în conditiile legii.

Prin Decizia Inaltei Curti de Casatie si Justitie nr. x s-a respins ca nefondat, recursul declarat de DGFP-MB impotriva Sentintei civile nr. x a Curtii de Apel Bucuresti Sectia Contencios Administrativ si Fiscal.

Se retine ca prin Sentinta civila nr. x, irevocabila, Curtea de Apel Bucuresti a dispus anularea punctului 3 din decizia nr. x emisa de DGFP-MB si a obligat institutia noastra la solutionarea pe fond a contestatiei administrativ fiscala formulata cu privire la suma de x lei.

Avand in vedere dispozitiile art. 205 alin. (1), art. 207, art. 209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra cererii **SC XSRL**, cu privire la reluarea procedurii de solutionare a contestației referitoare la suma totala de x reprezentand TVA de plata si suma

de x lei reprezentand majorari de intarziere aferente TVA stabilite prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x emisa de Administratia Finantelor Publice Sector 3.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea a adus urmatoarele argumente:

1. Referitor la suma de x lei reprezentand TVA aferenta facturilor de achizitie prestari servicii - lucrari constructii montaj si de executie montaj sistem de refrigerare efectuate de SC X SRL:

Atat jurisprudenta din cazul C-37/95 Ghent Coal Terminal NV, cat si dispozitiile art. 145 din Codul fiscal recunosc dreptul la deducerea TVA aferenta achizitiilor in raport de intentia persoanelor impozabile de a desfasura activitati economice supuse taxei.

Jurisprudenta Curtii Europene de Justitie recunoaste statelor membre dreptul de a solicita dovezi pentru demonstrarea dreptului de deducere a TVA. In acest sens, AFP Sector 3 a solicitat DGFP-x efectuarea unui control incrucisat la punctul de lucru al societatii din localitatea x, in vederea verificarii realitatii si legalitatii proiectului "Hala cu destinatia de depozitare, prelucrare si ambalare cartofi" si a "Liniei tehnologice de sortare, spalare si ambalare cartofi".

De asemenea, asa cum rezulta din adresa nr. x, Garda Financiara Sectia Municipiului Bucuresti a constatat cu ocazia deplasarii la sediul SC X SRL in data de 02.12.2008, ca au fost identificate o serie de facturi privind livrarea de materiale de constructii si prestarea de servicii catre aceasta societate; ulterior s-a constatat ca veniturile realizate nu au fost declarate la organul fiscal. Se retine ca societatea in cauza avea inregistrate in evidenta financiar contabila facturile primite de la alti furnizori.

Contestatarul sustine ca achizitiile de bunuri si servicii facturate au fost prestate efectiv in folosul operatiunilor sale taxabile, fiind justificate cu documente: facturi, contracte, OP-uri, situatii de lucrari, procese-verbale de receptie acceptate, rapoarte de lucru, devize financiare si procese-verbale de predare - primire a documentatiei aferenta serviciilor de consultanta in domeniul managementului investitiei si administrarea contractului de executie cu Programul SAPARD.

Conform dispozitiilor art. 151² din Codul fiscal, daca beneficiarul dovedeste achitarea taxei catre persoana obligata la plata taxei, nu mai este tinut raspunzator individual si in solidar pentru plata taxei.

Inclusiv prin dispozitia de masuri, organele de inspectie fiscala au recunoscut eligibilitatea cheltuielilor si TVA aferenta, inasa masura dispusa denota ca TVA nu a devenit exigibila.

2. Referitor la suma de x lei reprezentand TVA aferenta facturilor de achizitie de prestari de servicii efectuate de SC XSRL:

Contestatarea precizeaza ca motivarea este aceeași cu cea de la punctul anterior, cu mențiunea ca SC XSRL a depus declarațiile și deconturile de TVA aferente perioadei decembrie 2005 - septembrie 2008, fapt confirmat de Garda Financiară Secția Municipiului București prin adresa nr. x.

3. Referitor la suma de x lei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA:

Pentru considerentele arătate mai sus, societatea consideră ca nu datorează nici majorările de întârziere aferente TVA.

4. Referitor la suma de x lei reprezentând taxare inversă în anul 2007 aferentă achizițiilor de lucrări de construcție-montaj în vederea realizării proiectului "Amenajare hală cu destinație depozitare, prelucrare și ambalare cartofi" în comuna x, efectuate de SC X SRL, în calitate de executant:

Organele de control au invocat că nu s-a putut verifica realitatea prestării serviciilor, deși au precizat în raportul de inspecție fiscală că societatea a prezentat toate documentele prevăzute de lege, că a respectat prevederile art. 134¹ alin. (4) și art. 160 alin. (1) și (2) lit. c) și alin. (3) din Codul fiscal.

Nici în acest caz nu s-a ținut cont de constatările organelor de inspecție fiscală din cadrul DGFP x, prin care s-a confirmat realitatea și legalitatea realizării proiectului respectiv.

În concluzie, societatea solicită admiterea contestației.

II. În baza Raportului de inspecție fiscală nr. x, AFP Sector 3 a emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, prin care au fost stabilite următoarele obligații de plată:

- x reprezentând TVA de plată ;
- x lei reprezentând majorări de întârziere aferente TVA.

III. Fata de constatările organului de inspecție fiscală, susținerile societății, reglementările legale în vigoare pentru perioada verificată și documentele existente în dosarul cauzei se rețin următoarele:

Perioada supusă inspecției fiscale cu privire la taxa pe valoarea adăugată este 01.01.2006 - 30.06.2009.

3.1 Referitor la taxa pe valoarea adăugată de plată în suma de x:

Cauza supusă soluționării este dacă societatea datorează TVA de plată în sumă de x, în condițiile în care constatările organelor de inspecție fiscală sunt contradictorii.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. x, Activitatea de inspecție fiscală din

cadrul AFP Sector 3 a stabilit taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de xlei (x lei +x lei).

Potrivit constatarilor din Raportul nr. x rezulta ca organele de inspectie au stabilit TVA nedeductibila in suma de x, deoarece nu s-a putut verifica realitatea prestarilor de servicii realizate de catre SC X SRL si SC XSRL, respectiv ca aceste servicii sunt destinate realizarii de operatiuni impozabile.

Organele de inspectie fiscala mai precizeaza si faptul ca intrucat nu s-a putut efectua control incrucisat la SC X SRL si la SC XSRL, acestea nefunctionand la sediul declarat, respectiv nu s-a putut verifica realitatea prestarii de servicii si in baza adreselor Garzii Financiare Sectia Municipiului Bucuresti catre Parchetele de pe langa Judecatorii s-a dispus societatii inregistrarea sumei de x in contul 4428 – TVA neexigibila.

În drept, potrivit dispozitiilor art. 145 alin. 8 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal si pct. 51 alin. 1 si 2 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin HG nr. 44/2004, in vigoare in cursul anului 2006:

« **Art. 145 (3)** Dacă bunurile și serviciile achiziționate **sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile**, orice persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată are dreptul să deducă:

a) taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă;

b) taxa pe valoarea adăugată achitată pentru bunurile importate. (...)

(8) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, orice persoană impozabilă trebuie să justifice dreptul de deducere, în funcție de felul operațiunii, cu unul din următoarele documente:

a) pentru taxa pe valoarea adăugată datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate, și pentru prestările de servicii care i-au fost prestate ori urmează să îi fie prestate de o altă persoană impozabilă, **cu factură fiscală, care cuprinde informațiile prevăzute la art. 155 alin. (8)**, și este emisă pe numele persoanei de către o persoană impozabilă înregistrată ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată. Beneficiarii serviciilor prevăzute la art. 150 alin. (1) lit. b) și art. 151 alin. (1) lit. b), care sunt înregistrați ca plătitori de taxă pe valoarea adăugată, justifică taxa dedusă, cu factura fiscală, întocmită potrivit art. 155 alin. (4). »

Norme metodologice:

« **51. (1)** Justificarea deducerii taxei pe valoarea adăugată se face numai **pe baza exemplarului original** al documentelor prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal. În cazuri excepționale de pierdere, sustragere sau distrugere a exemplarului original al documentului de justificare, deducerea poate fi justificată cu documentul reconstituit potrivit legii.

(2) Deducerea taxei pe valoarea adăugată trebuie justificată cu documentele prevăzute la art. 145 alin. (8) din Codul fiscal și/sau cu alte documente specifice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, cu modificările ulterioare, sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice emise în baza Hotărârii Guvernului nr. 831/1997, cu modificările ulterioare. “

Începând cu 01.01.2007, dispozițiile legale de mai sus s-au modificat după cum urmează:

Astfel, potrivit prevederilor art. 145 alin. (1) și alin. (2) lit. a) și art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal și pct. 46 alin. (1) din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“**Art. 145. - (1)** Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile.”

“**Art. 146** “(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, **să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5); [...]**”.

Norme metodologice:

“**46.**(1) Justificarea deducerii taxei se face numai pe baza **exemplarului original al documentelor prevăzute la art. 146 alin. (1) din Codul fiscal sau cu alte documente care să conțină cel puțin informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Codul fiscal**, cu excepția facturilor simplificate prevăzute la pct. 78. În cazul pierderii, sustragerii sau distrugerii exemplarului original al documentului de justificare, beneficiarul va solicita furnizorului/prestatorului emiterea unui duplicat al facturii pe care se va menționa că înlocuiește factura inițială. ”

Având în vedere prevederile legale incidente, se reține că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor dacă bunurile și serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, iar justificarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată se efectuează cu factura fiscală detinută în original, care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei, rezulta următoarele:

1. Referitor la TVA in suma de x lei (x lei + xlei):

SC XSRL a incheiat cu SC X SRL doua contracte de prestari servicii:

- nr. x, avand ca obiect executarea de catre prestator in favoarea beneficiarului a lucrarilor de constructii montaj in vederea realizarii proiectului "Amenajare hala cu destinatia depozitare, prelucrare si ambalare cartofi", in loc. x, in cadrul Programului SAPARD, proiectul de arhitectura si rezistenta fiind realizat de SC x SRL;

- nr. x avand ca obiect lucrari de executie si montaj sistem de refrigerare in depozitul situat in loc. x, in cadrul Programului SAPARD.

Cu privire la aceste servicii, in raportul de inspectie fiscala, organele de control au retinut urmatoarele :

Pag 9 din RIF : « *Societatea a prezentat documente justificative (situatii de lucrari, procese-verbale de receptie), respectand prevederile art. 134¹ alin. 4 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal)* »

Pag 14 din RIF : « *Prin adresa nr. x s-a solicitat organelor de inspectie fiscala din cadrul DGFP-x, efectuarea unui control incrucisat la punctul de lucru al lui SC XSRL situat pe x, pentru verificarea realitatii si legalitatii realizarii proiectului « Hala cu destinatia depozitare, prelucrare si ambalare cartofi » (...). In urma verificarii solicitate, prin adresa nr. x se transmite Procesul-verbal nr. x intocmit de catre organele de inspectie fiscala din cadrul DGFP-Prahova, prin care s-a confirmat realitatea si legalitatea realizarii obiectivului : Amenajare « Hala cu destinatia depozitare, prelucrare si ambalare carofi ».* »

2. Referitor la TVA in suma de x lei:

SC XSRL a incheiat cu SC XSRL contractul de prestari servicii nr. 14/24.08.2005, avand ca obiect intocmirea si redactarea Studiului de fezabilitate, Planul de afaceri, consultanta in domeniul managementului investitiei si administrarea contractului de executie cu Programul SAPARD.

Cu privire la aceste servicii, in raportul de inspectie fiscala, organele de control au retinut urmatoarele :

Pag 9 din RIF : « *Pentru serviciile prestate de furnizori interni, societatea a incheiat contracte cu prestatorii si a prezentat documente justificative, respectiv studiu de fezabilitate, rapoarte de lucru, devize financiare si procese-verbale de predare primire a documentatiei aferenta serviciilor de consultanta in domeniul managementului investitiei si administrarea contractului de executie cu programul Sapard, incadrandu-se in prevederile art. 134¹ alin. din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal ».* »

3. Cu privire la serviciile achizitionate, organele de inspectie fiscala au procedat la efectuarea unei verificari incrucisate la SC X SRL si SC XSRL. Urmare deplasarii la sediile sociale ale celor doua societati, au constatat ca acestea nu functioneaza la sediile declarate.

De asemenea, urmare deplasarii la sediul declarat al SC X SRL, Garda Financiara Sectia Municipiului Bucuresti a constatat furnizorii societatii respective nu au declarat veniturile realizate la organul fiscal teritorial, motiv pentru care s-au transmis adrese catre Parchet atat pentru SC X SRL, cat si pentru societatile

furnizoare ale acesteia, in vederea constatarii daca sunt intrunite sau nu elementele constitutive ale savarsirii infractiunilor prevazute si pedepsite de art. 9 lit. b) si f) din Legea nr. 241/2005.

Fata de cele mai sus prezentate, rezulta ca in conditiile in care au constatat ca societatea detine o serie de documente in legatura cu serviciile achizitionate, nu i-au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată in suma de xlei (x lei +x lei), pe motiv că furnizorii SC X SRL si SC XSRL, care au emis facturile, nu au fost gasiti la sediul declarat, iar o parte dintre furnizorii SC X SRL nu au declarat veniturile realizate la organul fiscal, astfel constându-se că **SC XSRL** nu a respectat prevederile art. 145 alin. 2 lit a si art. 146 alin. 1 lit. a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Față de cele prezentate mai sus, rezultă că organele de inspecție fiscală nu au acordat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă facturilor emise de SC X SRL si SC XSRL **fără să procedeze la o analiză temeinică a facturilor în cauză, respectiv a modului lor de completare si a tuturor celorlalte documente justificative (situatii de lucrari, procese-verbale de receptie) prezentate in timpul controlului (la care se face referire in RIF).**

Totodată, faptul că societățile furnizoare, SC X SRL si SC XSRL, care au emis facturile in cauza, nu funcționează la sediul declarat, au fost declarate inactive ulterior furnizării de bunuri si servicii (SC X SRL), precum și faptul că împotriva a acestora a fost formulată plângere penală nu este de natură să conducă la neacordarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată.

Astfel, potrivit art. 7 alin.(2), art. 65 alin.(2) și art. 94 alin.(2) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, se rețin următoarele:

“Art. 7 alin.(2): Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

“Art. 65 alin.(2):Organul fiscal are sarcina de a motiva decizia de impunere pe bază de probe sau constatări proprii.”

i

“Art. 94 alin (2): Inspecția fiscală are următoarele atribuții:

a) constatarea și investigarea fiscală a tuturor actelor și faptelor rezultând din activitatea contribuabilului supus inspecției sau altor persoane privind legalitatea și conformitatea declarațiilor fiscale, corectitudinea și exactitatea îndeplinirii obligațiilor fiscale, în vederea descoperirii de elemente noi relevante pentru aplicarea legii fiscale;

b) analiza și evaluarea informațiilor fiscale, în vederea confruntării declarațiilor fiscale cu informațiile proprii sau din alte surse;

c) sancționarea potrivit legii a faptelor constatate și dispunerea de măsuri pentru prevenirea și combaterea abaterilor de la prevederile legislației fiscale.

(3) Pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor prevăzute la alin. (2) organul de inspecție fiscală va proceda la:

a) examinarea documentelor aflate în dosarul fiscal al contribuabilului;

b) verificarea concordanței dintre datele din declarațiile fiscale cu cele din evidența contabilă a contribuabilului;

c) discutarea constatărilor și solicitarea de explicații scrise de la reprezentanții legali ai contribuabililor sau împuterniciții acestora, după caz;

d) solicitarea de informații de la terți;

e) stabilirea corectă a bazei de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală declarată și/sau stabilită, după caz, la momentul începerii inspecției fiscale;

f) stabilirea de diferențe de obligații fiscale de plată, precum și a obligațiilor fiscale accesorii aferente acestora;

g) verificarea locurilor unde se realizează activități generatoare de venituri impozabile;

h) dispunerea măsurilor asigurătorii în condițiile legii;

i) efectuarea de investigații fiscale potrivit alin. (2) lit. a);

j) aplicarea de sancțiuni potrivit prevederilor legale;

k) aplicarea de sigilii asupra bunurilor, întocmind în acest sens proces-verbal.”

Având în vedere cele precizate mai sus, cumpărătorul, respectiv persoana impozabilă care achiziționează servicii și bunuri pe bază de facturi și acceptă înregistrarea lor în evidența contabilă ca documente justificative pentru operațiunile taxabile pe care le efectuează, nu poate fi făcut răspunzător de faptele furnizorului, dar este răspunzător de primirea și înregistrarea în evidența contabilă a unor documente întocmite necorespunzător, incomplete, care nu sunt în conformitate cu prevederile legale în vigoare, cunoașterea, aplicarea și respectarea actelor normative fiind obligatorie în egală măsură atât pentru furnizor cât și pentru beneficiar, acesta din urmă având obligația să solicite documente legal aprobate și să verifice modul de completare a documentelor în care s-a consemnat achiziția, pentru a putea beneficia de deductibilitatea taxei pe valoarea adăugată aferentă serviciilor achiziționate.

De asemenea, desi organele de inspectie fiscala precizeaza ca nu accepta la deducere taxa pe valoarea adaugata in suma de x lei (+x lei), dispune inregistrarea acesteia in contul 4428 – TVA neexigibila.

Aceasta motivatie a AFP Sector 3 nu poate fi retinuta, intrucat, pe de o parte, vizeaza doar o incadrare in temeiul de drept pentru neacceptarea la deducere a TVA care face obiectul cauzei supusa solutionarii, fara sa contina niciun motiv de fapt, individualizat, pentru care serviciile in cauza au fost considerate ca nefiind destinate utilizarii in folosul operatiunilor taxabile ale

societatii, iar pe de alta parte, in urma actiunii de control, organele de inspectie au verificat tocmai conditiile si formalitatile ce trebuiau indeplinite de societate la momentul exercitarii deducerii si s-au pronuntat deja asupra caracterului deductibil al taxei prin emiterea deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare stabilite de inspectia fiscala, ceea ce conduce la inaplicabilitatea in speta a dispozitiilor art. 147¹ alin. (2) din Codul fiscal.

Mai mult, prin neacceptarea dreptului de deducere la momentul verificarii, organele de inspectie fiscala conditioneaza, in fapt, exercitarea acestui drept de momente ulterioare inregistrarii propriu-zise a cheltuielilor cu achizitionarea serviciilor, ceea ce este contrar reglementarilor fiscale interne [art. 145 alin. (4) si art. 153 alin. (1) din Codul fiscal si Normele metodologice de aplicare a acestor articole], principiilor si jurisprudentei comunitare in materie si dispozitiilor legale ce prevad nasterea dreptului de deducere la momentul exigibilitatii taxei.

Ca urmare, se reține că organele de inspecție fiscală nu au verificat îndeplinirea de către societatea contestatoare a tuturor condițiilor, având caracter obligatoriu și totodată cumulativ, impuse de legea fiscală privind deductibilitatea TVA, nu au analizat operațiunile realizate de contestatoare în întregul lor, luând în considerare toate aspectele legate de efectuarea acestor operațiuni, raportându-se doar la o parte din temeiurile de drept existente și nu au analizat dacă societatea justifică achizitionarea serviciilor în scopul prevăzut la art. 145 alin. 3, respectiv art.145 alin.2 lit.a) și art.146 alin.1 lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și condițiile impuse la pct. 51.1, respectiv pct.46 pct.1 din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal.

Având în vedere cele de mai sus și în temeiul art.216 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, **se va desființa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul AFP Sector 3 cu privire la taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de x lei (x lei +x lei)**, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să reanalizeze taxa pe valoarea adăugată în funcție de cele precizate în prezenta decizie, de argumentele contestatarei și de prevederile legale incidente.

In speta sunt aplicabile si prevederile pct. 11.5 - 11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin OPANAF nr. 2137/2011, unde se stipuleaza:

"**11.5.** În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același

obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii."

3.2 Referitor la suma de xlei reprezentand majorari de intarziere aferente TVA :

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile in suma de xlei, in conditiile in care la pct. 3.1 al prezentei decizii s-a dispus desfiintarea deciziei de impunere atacata privind debitul reprezentand TVA.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x s-au calculat, pentru perioada 25.01.2008 – 25.04.2009, accesorii in suma de xlei aferente TVA.

In drept, potrivit dispozitiilor art. 119 si art. 120 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, in vigoare pe perioada supusa impunerii:

« **Art. 119 (1)** Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere. »

« **Art. 120 (1)** Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care sa stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv. »

Avand in vedere prevederile legale de mai sus, rezulta ca pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor de plata se datoreaza dupa acest termen majorari de intarziere. In cazul diferentelor suplimentare de creante fiscale stabilite de organele de inspectie fiscala majorarile de intarziere se datoreaza începând cu ziua imediat următoare scadentei creantei fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

Referitor la accesoriile in suma de xlei individualizate prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata de inspectia fiscala nr. x, se retine ca stabilirea acestor obligatii de plata in sarcina societatii reprezinta masura accesorie in raport cu debitul.

In conditiile in care la pct. 3.1 al prezentei decizii s-a dispus desfiintarea deciziei de impunere atacata privind debitul reprezentand TVA in suma de xlei (x lei +x lei), urmeaza a se dispune in temeiul art.216 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu

modificările și completările ulterioare, **desfiintarea Deciziei de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x emisa de Activitatea de inspectie fiscala din cadrul AFP Sector 3 si cu privire la accesoriile in suma de xlei.**

In speta sunt aplicabile si prevederile pct. 11.5 - 11.7 din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin OPANAF nr. 2137/2011, unde se stipuleaza:

"**11.5.** În situatia în care se pronunta o solutie de desfiintare totala sau partiala a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desfiintare.

11.6. Decizia de desfiintare va fi pusa în executare în termen de 30 de zile de la data comunicarii, iar verificarea va viza strict aceeași perioada și același obiect al contestatiei pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de solutionare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desfiintat, acesta putând fi contestat potrivit legii."

Pentru considerentele aratate mai sus si in temeiul art. 145 alin. (1) și alin. (2) lit. a) si art. 146 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pct. 46 alin. (1) din HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, pct. 11.5 - 11.7 din Instructiunile aprobate prin OPANAF nr. 2137/2011, art. 7 alin.(2), art. 65 alin.(2), art. 94 alin.(2), art. 119, art. 120, art. 216 alin. (3) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare

DECIDE

Desfiinteaza Decizia de impunere privind obligatiile fiscale suplimentare de plata stabilite de inspectia fiscala nr. x emisa de AFP Sector 3 cu privire la taxa pe valoarea adaugata de plata in suma de **xlei** (x lei +x lei) si majorari de intarziere aferente TVA in suma de **xlei**, urmând ca organele de inspectie fiscală, prin alte persoane decât cele care au întocmit decizia de impunere contestată, să reanalizeze situatia fiscala a societatii în funcție de cele precizate în prezenta decizie, de argumentele contestatarei și de prevederile legale incidente.

Prezenta decizie este definitiva in sistemul cailor administrative de atac si poate fi contestata in termen de 6 luni de la data comunicarii la Curtea de Appel Bucuresti.